

— selleks et määrata kindlaks, kas tagaotsitava isiku ja vahistamis-määrust täitva liikmesriigi vahel eksisteerib konkreetsel juhtumil selline seotus, mis võimaldaks tõdeda, et see isik kuulub mõiste „viibib” kohaldamisalasse raamotsuse artikli 4 punkti 6 mõttes, peab vahistamismäärust täitev õigusasutus andma üldhinnangu mitmele selle isiku olukorda iseloomustavale objektiivsele näitajale, mille hulka kuuluvad eelkõige tagaotsitava isiku viibimise kestus, laad ja tingimused ning selle isiku perekondlikud ja majanduslikud sidemed vahistamismäärust täitva liikmesriigiga.

(¹) ELT C 107, 26.4.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. juuli 2008. aasta otsus (Lietuvos Aukščiausiasis Teismase (Leedu) eelotsusetaotlus) — Inga Rinau algatatud menetlus

(Kohtuasi C-195/08 PPU) (¹)

(Õigusosalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ja kohtuotsuste täitmine — Kohtuotsuste täitmine abieluasjades ja vanemliku vastutusega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Teises liikmesriigis ebaseaduslikult hoitava lapse tagasitoomist nõudva kohtuotsuse mittetunnustamise taotlus — Eelotsuse kiirmenetlus)

(2008/C 223/30)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasjas toimuva menetluse pool

Inga Rinau

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjades ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, lk 1, ELT eriväljaanne 19/06, lk 243), artiklite 21, 23, 24, artikli 31 lõike 1, 40 lõike 2 ja artikli 42 tõlgendamine — Liikmesriigis A esitatud taotlus mitte tunnustada liikmesriigis B tehtud kohtuotsust, millega nõutakse, et laps, kelle kohta leitakse, et lapse ema hoiab last ebaseaduslikult liikmesriigis A, tuleb tagastada liikmesriigis B elavale isale, kellel on lapse hooldusõigus

Resolutiivosa

1. Kui lapse tagasitoomisest keeldumise otsus on tehtud ja päritoluriigi kohtule on sellest teada antud, ei oma nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjades ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artiklis 42 ette nähtud tõendi väljaandmise seisukohalt tähtsust, kas see otsus on peatatud, tühistatud, seda on muudetud või see ei ole lõplikult jõustunud või see on asendatud tagasitoomist nõudva otsusega, kui lapse tagasitoomist ei ole tegelikult toimunud. Kuivõrd selle tõendi ehtsuses ei ole kaheldud ning tõend on välja antud määruse IV lisas toodud tüüpvormi kohaselt, on tagasitoomist nõudva kohtuotsuse vaidlustamine keelatud ning taotluse saanud kohtul jääb üle vaid tunnustada tõendatud otsus täitmisele pööratavaks ja rahuldada lapse viivitamatu tagastamise nõue.
2. Kõik huvitatud isikud võivad taotleda kohtuotsuse mittetunnustamist ka siis, kui varem ei ole esitatud selle otsuse tunnustamise taotlust, välja arvatud määruse artikli 11 lõike 8 ning artiklite 40–42 kohaselt tõendatud otsuseid puudutavate menetluste korral.
3. Määruse artikli 31 lõige 1 — selles osas, milles see sätestab, et isik, kelle suhtes täitmist taotletakse, ega laps ei või menetluse selles etapis märkusi esitada — ei ole kohaldatav juhul, kui menetletakse kohtuotsuse mittetunnustamise taotlust ning varem ei ole esitatud selle otsuse tunnustamise taotlust. Sellises olukorras võib vastaspool, kes soovib otsuse tunnustamist, märkusi esitada.

(¹) ELT C 171, 5.7.2008.

Philippe Guigard'i 22. mail 2008. aastal esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-301/05: Guigard versus komisjon

(Kohtuasi C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Philippe Guigard (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon